

Beløb, der skete ham intet som helst i Anledning af hans ganske urigtige Anmeldelse. Kort sagt: Loven og dermed ogsaa Lovforslagets § 11 kommer under visse Omstændigheder til at virke som en Beskyttelse for illoyal Konkurrence i Stedet for at være det stik modsatte. Jeg erkender, at jeg vil have overordentlig vanskelig ved at stemme for det foreliggende Lovforslag, medmindre der sker en Ændring i dette Forhold. Det skulde glæde mig, hvis den højtærede Minister kan paavise et Middel, der hindrer, at noget saadant som det, jeg her har refereret, kan ske. Jeg kunde tænke mig, at man fulgte en af to Veje, enten den, at en Sag som den, jeg her har nævnt, i Henhold til § 11 ikke rejses alene efter Paakrav af den saakaldte forurettede, men at den ligesom mange andre Sager kun kan rejses af Organisationerne. Det ligger i Sagens Natur, at den Mynighed, der skal bedømme, hvorvidt der er sket en Overtrædelse af § 11, i mange Tilfælde, naar det drejer sig om tekniske Spørgsmaal, vil være aldeles ude af Stand til at bedømme, om der er Grundlag for Paatale eller ikke. Jeg mener derfor, at der vilde være vundet meget, hvis kun en Organisation og endda kun en af de anerkendte Organisationer i Henhold til Lovens andre Paragraffer fik Paataleret. Jeg kunde ogsaa tænke mig at gaa en anden Vej, hvorefter den, der kræver Tiltale, skal betale enten en stor Bøde eller under skærpende Omstændigheder lide den Fængselsstraf, han havde tiltænkt andre, hvis det viser sig, at hans Anmeldelse eller hans Krav om Paatale var uberettiget.

Jeg vil bede de Medlemmer af Tinget, der maatte komme ind i det Udvalg, jeg formoder vil blive nedsat, om at støtte mig i det Ønske, jeg her har fremsat. Mit Parti er rede til at gøre Sagen til Genstand for velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at revidere den gældende Lov, som blev vedtaget i 1912, og det betyder paa adskillige Omraader en Skærpe af Loven. Det høje Landsting har været 10 Maaneder om at komme til Enighed om dette Lovforslag og har, saa vidt jeg ved, udført et meget betydeligt Arbejde med Lovforslaget. Det er til en vis Grad mærkeligt, at man til syvende og sidst blev enig deroppe, thi da man kom

til tredie Behandling, viste det sig, at der var saare langt fra at være nogen Begejstring for Lovforslaget. Min ærede Partifælle, Landstingsmand Harald Jensen, udtalte ved tredie Behandling, at han var ikke kommet til den Overbevisning, at det var nogen god Lov, men han vilde alligevel ikke modsætte sig, at den blev vedtaget. Jeg fik ogsaa det Indtryk af de Udtalelser, den højtærede Handelsminister fremkom med, da han fremsatte Lovforslaget hernede, saavel som af hans Udtalelser i Landstinget, at hans Kærlighed til Lovforslaget er meget betinget, idet Ministeren henviste til, at der stadig var meget modstridende Anskuelse om hele denne Lovgivning. Det er rigtigt, som Ordføreren for Venstre (Birch) her gjorde opmærksom paa, at i 1912 blev der rejst en meget skarp Kritik mod denne Lov, specielt den nuværende Finansminister angreb Lovforslaget paa det allervoldsomste i Landstinget. Naar det alligevel blev til Lov, var det vel nærmest, fordi en stor Del af Handelens og Industriens Organisationer ønskede en saadan Lov.

Lovens Formaal er først og fremmest at værne den reelle Handel mod Smuds-konkurrence i Form af falsk Reklame, urigtig Varebetegnelse, Tilgift, Humbug ved Udsalg og Salg under den fastsatte Pris, men Loven skulde ogsaa gerne byde Publikum, Forbrugerne, en Garanti. Jeg tror, at Loven i saa Henseende absolut ikke har virket tilfredsstillende, tværtimod. Al mulig Svindel trives nu som aldrig før paa Handelens Omraade, og der er sikkert ikke noget Medlem af dette Ting, som ikke har stiftet Bekendtskab med Udslag heraf, som f. Eks. at en Mand averterer, at de Støvlesaaler, han leverer, er haarde som Jern, medens Sandheden er den, at saa snart de har lugtet Vand, kan man Dagen efter putte en Finger igennem Saalen, saa tarvelig er Kvaliteten. Jeg vil ikke tale om alle de Reklamer, der daglig staar i Bladene, og som fortæller, at der sælges knastørt Bøgebrænde. De, der køber dette knastørre Bøgebrænde, opdager som Regel, naar de faar det hjem, at det paa det nærmeste kan siges at være trukket lige op af et Gadekær, saa vaadt er det. Paa alle mulige Omraader trives denne falske Reklame fortræffelig paa Trods af Loven. Publikum har i højeste Grad Grund til at føle sig utilfreds med Lovens Virkninger, ogsaa paa et andet Omraade, jeg senere skal komme tilbage til. Under Lovforslagets Behandling i Landstinget udtalte afdøde Landstingsmand Holger Petersen,